Պու արդար 'ի կշռոս լեր իշխան իրաւանց,
Յոակիմն այն գարու թոզ զանուն քաջու թիանց.
Ո՛չ գինու կամ սրոյ, ասպրուս թշնամեաց,
Այլ մաղք և գրծոյ, հանճարով հակառակեաց։

Ու ժեղակ ուխտապիր ուղիձիլ քիզ պարտ է՝
Օրիդ հոգւոյդ Յիսուսին 'ի խորոց 'ի սրտէ,
Եւ գի նա միայնիկ բաւարար աշխարհի,
Տալ 'ի մուտ զամենայն 'ի դարատու Ադենի։

Խաւամբ ան'ր արդ հիւսնա լուսոյ փառս նոր կինոյց.
Օրհնութիւամբ խաչի քո ծաղիկսին յարգս յոգոյց.
Ընդ հանուկ պարակօք միշտ կացցին անս ասան,
Ի ամէք ողջութիւամբ կալ ըզքեն գոհութեան։

ԵՂԻԱԶԱՐ ԱՐՔ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ։

ՀԱՆԴԻՍ ՀԱՄԲՈՒՈՒԹԵԱՆ

Ի շնորհ լուսոյդ փառի 'ի սէր,
Իրաւ արաւ արդար ինձ Տէր.
Ընկալ 'ի միշտ ևի գոհարան՝
Ըզքեն միշտ առ բանիդ առեան։

Թէ գիս հրատի մեռանիս 'ի բոց,
Օրինեւ Թափիս բիւրիցս բիւր խոց,
Ան իրր վարդից թիրթիք համաբիւն,
Օր թէ Վ ոյդ կամք այնպէս հաճիւն։

Ակար իմ և շուռնշ քիւ սրտառ,
Օ ի զոր ունիմն 'ի քէն առ.
Ապա 'ի քոյոց քոյդ հոգոյն՝
Առեն գիր յաշա միակս հոգւոյ։

Ընդ ընկալ զաղերս սրտի,
Որ 'ի խորոց հոգւոյս ձօնի.
Իրր գկամիլ մի 'ի գուլ,
Ի պատրաստի զոր նուիրել։

Յուզի անկեալ առ քեզ գիմէ,
Նաւս խորտակեալ նպատաս հոյցէ,
Ընդ կարկառիլ առնուլ 'ի վեր.
Օ՛րծանիլ յոյնոյ, որ ընդ կիներ։

ԵՂԻԱԶԱՐ ԱՐՔ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ

ՅԱՂԱԳՍ ԱՇԽԱՐՈՒՏ ԱԶԱՏՈՒԹԵԱՆ

Ողանիջիք զՇնհալուսուԹիւնն, և ՇնհալուսուԹիւնն աղաւնացէ զձեզ։

Օ՛ի զուք յաղաւսուԹիւն հոչեցեալ էք եղբա՛ք, միայն զի ազատուԹիւն ձեր ոչ լինիցի 'ի պատճառս մարմնոյ, այլ սիրով Ծառայեցէ՛ք միմեանց։

ՅԱՂԱԳՍ ԿԱՇԱՌԱՒՈՒԱՑ

ԱւետաւԹիւն ի վերոյ ամէն լշաւոյ հասցէ, վասն ամբարշաւուԹեան կաշառոյ՝ զոր ընդունին անիրաւուԹեամբ։

Կաշառ մի առնուցուս, զի կուրացուցանէ զաչս հանդիսակահոգեացս և ապականէ գառնս արդարոցն։

Հոգ այլեւայլ զառնս կաշառառուոյ. յղացի զցաւս, զիպեացին նմա անոսիք, յորոմայն նորա կրեացէ զնեղուԹիւն։

Առաւել զանձն իւր կաշառառուն. իակ որ առէ զիարշառս, կեցցէ։

Օ՛յաղԹուԹիւն և զարուեստ առանոյ որ առ պիարշառս. բայց սակայն զոգիս առուշացն ապանանէ։

Ուան պիաշաս վբիժապրնջք, ոլբոց իրաւունս ոչ առնեն, պատասխանի պրեաց ունին ոչ պնեն. վան այպոլիկ այսպէս ասէ Տէր Տէր զօրութեանց՝ հզօրն իսրայէլի, վայ ձեզ հզօրք իսրայէլի, զի ոչ գադարեսցի բարկութիւն իմ ի հակառակորդաց իմոց։

Ընդդատաստանեն զամբարիշն վան կաշառուց, և զիրաւունս գողանան արդարոցն. վան այնորիկ որպէս վառի եղէգն ի կայծականց հրոյ, այնպէս պրեսցին ի բորբոքիլոյ բոցոյն։

Իմիանք նոցա զամբարտաւանս բառբառին. առնուն ակն երեսաց վան օգտի, վան այնոցիկ որք ասիցեն զչարն բարի և զբարին չար, որք դնիցեն զլոյսն՝ խաւար, և զխաւարն՝ լոյս, որք դնիցեն զքաղցրն՝ դառն, և զդառնն՝ քաղցր։ Ս. Գիրք։

ՉՈՒԱՐՃԱԼԻՔ

ՏԱՂ ՎԱՍՆ ՉԱԽՈՒԻ (1

Սիրաս ի փորս դողայր ահուս,
Չնուխս ի բան չիրճաղ վախուս,
Թէ ինչպէս ձուղագ(2) տէ տամ պատուս,
Որ կորուսիր եմ զիմ չախուս։

Խիստ զօրաւոր էր և ահիզ,
Ունճ մեծ խիտր(3) կորէր մէկ հիզ,
Ոչ դնացի ես ի չոլ տեղ,
Ի ոչ ի ծորուս հանի պլ տեղ։

Չախուս ունէր ալիկ առագ(4),
Օրօրն կենէր հետ ինձ անկատ,
Գինով արին ու առին ի խաբ,
Լուկ ձգիցին զչախուս ի չաբ։

Չախուս կու տայր ինձի խրբատ,
Թէ չոր հացին կոպիր ի զատ.

Գիտեմ որ խէր չանէր ահագ,
Չոմանն(1) մուռնէր(2) բառնան վիրագ։

Կախուղ լօշիր լինի տաք հաց,
Ուրախացիր զբնդանըդ բաց,
Իրատ քարոզ տայր տանտիկնաց,
Խզով ճմուռն զինքն ի հիւրաց։

Նէրոր կրծիլ հարկու մէչխս(3),
Չախուս կասէր գադրուկ ի լիս,
Ընչէկ պատառ որ նրկատես,
Առանց ինձի ձեռք չի տանիս։

Խիստ հաւպով տաշիր չոր միս,
Պաջալերիր ի յորդորիր զիս.
Օգտաւէն ի լիք տուր ի յափիս,
Կ'ըս ու խամ, հանդչի հոգիս։

Չախուս ի հետս էր խիստ գրեթով,
Խարի խրբատ կուտայր սիրով,
Թէ մի նաիր ի մարդու քով,
Որ կշտանաս քիչ մի գինով։

Խնդրես կուգաս ահագ չունիս,
Ընեմ մրսի երբ հանդիպիս,
Ընդհուպեամբ ի կուլ տանիս,
Փախչէ պօղազդ(4), լինիս ձառիս(5)։

Չախուս ի հետս էր խիստ սիրուն,
Նէրոր կրծիկք ի յայլոց տուն,
Չոմանն տեսնայր գիման ի յիսուն,
Ընծողուր տանի գձեռս ի մաճուն։

Պան գիտարդասիս էր գիմ չախուս,
Օրօրն խրբատ տայր ծրբախուս.
Նէրբ արնօրհնէքըն գայր տօնկոյս,
Տապակած ձկներ բերէք սիրուս։

Չախուս տասց իմ տէրն գու,
Օրիս մի ցուցնէր տանն մարդոյ.
Պատրաստ պահէ գքիզ ի գինու,
Ընդէ չտաս գիս գողնալու։

Նէրգըս գրած մարտիրոսի,
Չախուս յաշըխ(6) էր չոր մսի.

(1) Ջմեռի։ — (2) Պատասխան. — (3) Վարունգ։ — (4) Կտրդ կամ բարբ բաղցանք.

(1) Անդէն։ — (2) Բարիր կամ շնորհ եւ կամ յանդիմանութիւն։ — (3) Խնջոյք։ — (4) Կոկորդ։ — (5) Հայտառակ։ — (6) Սիրտնաւոր։